21/05/2021

Ο Μέγας Κωνσταντίνος στην Ιστορία και την Εκκλησία

/ Συνεντεύξεις

Πρόσωπο σταθμό για την εξέλιξη της ευρωπαϊκής ιστορίας αλλά και του χριστιανισμού χαρακτήρισε τον Μέγα Κωνσταντίνο, μιλώντας σε συνέντευξή του στο ope.gr με αφορμή τη σημερινή εορτή των Αγίων Θεοστέπτων και Ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Ελένης, ο Καθηγητής και Πρόεδρος του Τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας και Χριστιανικού Πολιτισμού της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, κ. Κωνσταντίνος Χρήστου.

«**Ο Μέγας Κωνσταντίνος** είναι αυτός που εμπνεύστηκε τη μορφή που πήρε η αυτοκρατορία προς την κατεύθυνση του εκχριστιανισμού», ανέφερε, μεταξύ άλλων, στην εισαγωγική του τοποθέτηση **ο κ. Χρήστου**, σημειώνοντας πως ο ίδιος δεν διακατέχονταν από εχθρότητα απέναντι στους χριστιανούς καθώς δεν εφάρμοσε τα διατάγματα που προέβλεπαν τον διωγμό των χριστιανών στη περιοχή της αρμοδιότητάς του κατά την περίοδο της Τετραρχίας.

«Πέρα από Άγιος της Εκκλησίας μας και το γεγονός πως είναι και μια μορφή της ιστορίας του Ελληνισμού, έτσι δηλαδή όπως τον αντιλαμβανόμαστε εμείς στη δική μας ιστορική συνείδηση, ***είναι και μια πολύ μεγάλη προσωπικότητα της ευρωπαϊκής ιστορίας.*** *Πρόκειται για μια μεγάλη ιστορική μορφή που κάνει τομή στην ιστορία της Ευρώπης. Είναι εκείνος που νομιμοποιεί τον χριστιανισμό και ανοίγει τις πόρτες για την επικράτησή του στην Ευρώπη. Επομένως, είναι μια αποφασιστική μορφή, ίσως μεγαλύτερη και από τον* ***Οκταβιανό Αύγουστο*** *και τον* ***Καρλομάγνο,*** *ο οποίος έκανε έργο που χωρίς τον Μεγάλο Κωνσταντίνο θα ήταν αδιανόητο»,* **ανέφερε για το ρόλο του Μεγάλου Κωνσταντίνου στη διαμόρφωση της χριστιανικής Ευρώπης.**

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε και στη συμβολή του Μεγάλου Κωνσταντίνου στην έκδοση του **Διατάγματος των Μεδιολάνων (313 μ.Χ)** το οποίο απετέλεσε το μοναδικό κείμενο στο οποίο εμφανίζεται η έννοια της **θρησκευτικής ελευθερίας,** είτε αυτή αφορά την αρχαιότητα είτε τον Μεσαίωνα καθώς, η έννοια της θρησκευτικής ελευθερίας θα εμφανιστεί μόνο στους νεότερους χρόνους ξανά.

Για την απόφαση να δημιουργήσει την Κωνσταντινούπολη, ο κ. Χρήστου λέει ότι *«με την απόφαση αυτή δίνει τη δυνατότητα στους Έλληνες της ανατολής, αυτό που ανέκαθεν αναζητούσαν, μια δεύτερη δικιά τους πρωτεύουσα. Εξαρχής η Κωνσταντινούπολη ιδρύεται ως Ελληνική πόλη, κατοικείται από Έλληνες και είναι ελληνόγλωσση».*

Στη συνέχεια ανέλυσε την ε**κκλησιαστική πολιτική του Μεγάλου Κωνσταντίνου** αναφέροντας χαρακτηριστικά παραδείγματα τα οποία τεκμηριώνουν την άποψη ότι από την αρχή φαίνεται πως είναι χριστιανός, αναλύοντας παράλληλα την στάση την οποία τήρησε κατά την διάρκεια της **Α' Οικουμενικής Συνόδου** (325 μ.Χ.).

Όλες οι μεγάλες προσωπικότητες όμως έχουν, πέραν από υποστηρικτές, και κατηγόρους. Ο κ. Χρήστου κάνε μια ιστορική αναδρομή σε όλες τις απόψεις που εκφράστηκαν ανά τους αιώνες από τους **κατηγόρους του Μεγάλου Κωνσταντίνου** και σημειώνει πως από τον Μεσοπόλεμο και μετά αρχίζει να

υπάρχει μια νηφάλια ιστορική έρευνα η οποία θα αποκαταστήσει σε πολύ μεγάλο βαθμό την αλήθεια. *«Έχει καταστεί φανερό ότι ο Μεγάλος Κωνσταντίνος, πράγματι, υπήρξε συνειδητός χριστιανός, το αργότερο, λίγο μετά τη μάχη στη Μουλβία Γέφυρα. Δηλαδή πίστευε αυτό που έκανε και πραγματικά δεν υπάρχει κανένας ορθολογιστικός λόγος που να ήθελε να ευνοήσει τους χριστιανούς που το πολύ να ήταν 5 με 10% του πληθυσμού της αυτοκρατορίας. Επομένως, ποιος ήταν ο λόγος να τους ευνοήσει; Ήταν μια πραγματική πίστη»,* ανέφερε και πρόσθεσε: ***«το μέλλον της Ευρώπης ήταν ο Χριστιανισμός και διαισθητικά ο Μέγας Κωνσταντίνος το διέβλεψε αυτό».***

Με αφορμή το επετειακό έτος για τη συμπλήρωση 200 χρόνων από την έναρξη της Εθνικής Παλιγγενεσίας του 1821, ο κ. Χρήστου μίλησε και για το πως διατηρήθηκε **άσβεστη η φλόγα του Ελληνικού Βυζαντίου** μέσα στους χρόνους της δουλείας από τους Τούρκους.

«Ο Μέγας Κωνσταντίνος είναι ένας σταθμός στην ιστορία της Ευρώπης και του κόσμου, αλλά και της δικής μας ελληνικής ιστορίας. ***Αν θέλουμε να τον δούμε μέσα από τη χριστιανική σκοπιά, πράγματι, είναι ένας μεγάλος σταθμός στην πορεία του σχεδίου εκπλήρωσης της Θείας Οικονομίας.*** *Δηλαδή, οδήγησε το πράγμα ένα βήμα προς τα έσχατα, επιφέροντας τον εκχριστιανισμό της Ευρώπης»,* κατέληξε.